

Pars prima de vniuerso

In infinitū et vita eorum per successiones imperpetuū propagande. Magis igitur pueniens fuit largitati creatoris hoc bonū facere in infinitū maius quā illud in infinitū minus. Dico insuper conueniēs esse sapiētie et bonitati creatoris illud min⁹ dimittere propter hoc si isti p̄staret impedimentū. Quia igitur nec infiniti glorificari possunt homines nec eē simul multos tamē glorificari necesse ē. ut quod prohibet infinitas et quod mala merita aliorum alieque cause quas audies in sequentibus bonū glorificationis cuius tota multitudo hominū non est receptibilis de diuina largitate in parte saltē aliqua suppleatur. Quod si interrogauerit aliquis cū omnipotentie creatoris possibile sit omnes glorificari quod arctat vel angustat magnificentia largitatis ipsius iam tibi multociēs multis modis responsū ē super hoc. Reminisce igitur quia naturalis corruptio et acquisita per vicia et peccata licet in nullo obistere possint diuine potentie faciūt tamen ut diuina iusticia partim hoc prohibeat fieri partim autē diuina voluntas ē ut hoc nō fiat. Cuius sicut nulla causa ē nec in ea aut circa eam propter quod inquirendū. Alias etiā responsiones super hoc audiisti in capitulo de perpetuitate suppliciorū infernalium ubi etiā audiisti quia questio hominū est quēadmodum illa qua queris propter quid luna nō habet splendore equalē splendori solis et quare nō oēs stelle eiusdē claritatis. Similiter et ei qua queris propter quod nō omēs homines sunt reges aut principes terreni talis ē et illa qua queris quare non oēs lapides p̄ciosi similes sunt et ille questionibus quibus queris. Cur non oēs lapides carbunculi sunt vel smaragdi. Scito autē quia vulgaribus hominibus atque simplicibus nō leuia argumenta sunt scriptura resurrectionis corporum quod sumitur ex comparisonibus ipsorum corporum vel ad homines vel ad animalia aliq̄. Si ei corpora partes hominum sunt. Si sole anime glorificabūtur dimidij homines remunerabūtur. Tu vero vides quod ridiculosum sit seruū vel seruitorē remunerare dimidiū. Si vero dom⁹ animarū sunt ipsa corpora. Domus in quibus naturales earum sunt. Conueniēs ē bonitati largitatiq̄ creatoris ut dū extra ipsa sunt suo tempore reficiantur eis atque reparentur imo p̄parentur eis decorētur et ornentur per congruentia glorie illi⁹ quā adepture sūt. Eodē modo si vestes animarū sunt vestes in quibus naturales denudatio carnis in

dabitāter per miserie ē propter quod necesse ē ut reddatur eis vestes hominū non in vilitate et scissuris vilitateque saccina in quibus modo sunt hoc ē in quibus in vita ista habuerunt sed in gloria et decore quod felicitati future deserviat et p̄corde. Sicut et ex cōparationibus regni illius et glorie ad ipsos homines vel animas ipsorum pueniētia vulgaribus hominibus atque simplicibus sumuntur argumenta. Indecens enim et illiberale modis omnibus ē et inaudite hacten⁹ rursus dicitur ut aliquis diues in hospitio suo siue in domus sua nolit recipere hospitē quē diligit nisi dimidium aut nisi nudum. Est enim gloria illa celestis domus gloriose habitationis beatificandorum hominum et animarū. et sic palaciū regis regum in qua domo habitat et manet creator benedictus tanquā p̄familias eiusque cū eo p̄clara familia. Multa scilicet militū sanctorum angelorum et beatorum animarū quod iam ibi pietatis sue dignatiōe et recepte sunt iuxta fidē et doctrinā xpianorum. Ibi sedet velut in palacio et solio glorie sue velut rex vniuersalis dñationis cuius magnificentia nec attingit estimatio neque cogitatus. An autē et alie substantie ibi sint quod arabes et greci philosophi intelligētias vocāt audies loco suo. Ex cōparationibus igitur quod sunt dom⁹ ad hospitē siue palaciū ad eundē et ex liberalitate atque largitate creatoris quas necesse ē i vltimitate p̄fectionis. Impossibile ē ut corpora hominum si partes hominum sunt excludat omnino a domo sua vel hospitio siue palatio. Similiter si vestes animarū sunt. Eodem modo si corpora humana velut equi animarum sunt nō pacietur ea excludi a domo sua vel palatio. Magnificētia largitatis creatoris sublimis. hoc ei neque apud nos neque apud liberales hospites p̄mittit fieri id modicū quod apud eos est liberalitatis et largitatis. Quato fortius igitur nō pacietur istam illiberaltatē fons ille abyssalis ac redundatissime largitatis. habet autem et gens xpianorum argumentum non solū fortissimum ad astruendā resurrectionē bonorum sed etiam auditu iocundissimū ex resurrectione filij dei quē credunt ineffabili largitate pietatis et gratie sue pro salute hominū factū hominē et etiā morte suscepti corporis mortuum hominū enim gloriose resurrectio per testes et multociens apud eos claruit ita quod etiam a quingentis simul testibus visus est una hora post mortē suam. Quia igitur apud eundem et iustissimū iudicem equaliū merito